

Formare spirituală pentru o biserică bolnavă

13 februarie 2004

Gili Cârstea

Ca răspuns la apelul de 100 de ani al Martorului Credincios, se pare că, în sfârșit, îngerul bisericii a început să recunoască goliciunea interioară care i se reproșă.

Care era speranța aceluia Martor? El spera că îngerul Bisericii Laodicea, văzându-și după ani buni goliciunea, se va întoarce la făgăduința noului legământ, va accepta că inima este un templu pentru prezența Duhului Sfânt și va deschide ușa ca Acesta să poată intra. „Scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice” trebuia să se realizeze înainte ca trâmbița a șaptea să poată suna, anunțând că taina lui Dumnezeu a luat sfârșit.

Dar îngerul bisericii, în loc să se întoarcă direct la Dumnezeu pentru ca templul inimii să fie umplut de Duhul Sfânt, s-a apucat să sape din nou puțuri care nu țin apă, aleargă din nou în Egipt pentru călăuzire și inspirație. El a descoperit soluția pentru problemele bisericii: Formare spirituală. Adică, oamenii trebuie să-și caute mentori care să le spună voia lui Dumnezeu pentru ei. O variantă rebotezată a confesionalului catolic, în care călăuzitorul este ghid de conștiință pentru cel călăuzit. Noul sistem de spovedanie este văzut a fi plin de virtuți. Prin el, credinciosul naiv este ajutat să-L descopere pe Dumnezeu în viața lui. Este ajutat să comunice cu divinitatea, care nu este dispusă să Se lase întrebată decât prin intermediari mai sfinți și mai spirituali. Ni se spune că fără călăuzire spirituală nu poate exista unire cu Creatorul.

Cu adevărat, ne apropiem cu viteză amețitoare de clipele vrăjite ale scenelor finale din marea controversă. Omega s-ar putea să fie mai omega decât ne-am imaginat noi.
